

ZRCADLO

Velmi ráda by se od něj odtrhla. Uhnula hlavou.
Však nemůže, zrcadlo si ji ponechává načtenou po svém.

Zkusila mnohé: až pálí, jak uškrtila vlasy, až se jí zvedl žaludek, jaké chmýří divokých husí načesala virblem ze špičky svého jazyka.

Nic, dnes večer stejně jako zítra ráno odejde z koupelny ponížena. V mezičase ji napadne pohrát si s mužským přirozením jako se rtěnkou. Za pochvalu.

Za trest se venku začne zdát déšť. Ve skutečnosti neprší, tříští se jakákoli vlídná odrazová plocha.

Zhruba jednu miliardu střepů musí pak vymočit, a to umí a bezbolestně, když se nahá šikovně schoulí.

Je mi trapné dívat se na ni svrchu, ale čekám, z jakého bederního obratle vylétne motýl s oslnivě nádhernými křídly, chci zaznamenat jeho zpomalený, neslyšný úlet.

Vypadni z toho domu, Aneto.